

اسلامی آدینک

حضرت مولانا

عبدالغنی رسولی افغانی

انتشارات صدیقی

۱۳۹۸ھ ش

سرشناسه	:	رسولی افشانی، عبدالغنی، ۱۳۹۱-۱۳۰۳
عنوان و نام پدیدآور	:	اسلامی آدینک/ شاعر عبدالغنی افشانی؛ [گردآورنده] محمدسعید رسولی؛
مشخصات نشر	:	زاهدان: صدیقی، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	:	۱۵۰ ص؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵
وضعیت فهرست	:	فیپا
موضوع	:	شعر بلوچی -- قرن ۱۴
موضوع	:	th century۲ • Baluchi poetry --
موضوع	:	شعر بلوچی -- قرن ۱۴ -- تاریخ و نقد
موضوع	:	th century۲ • Baluchi poetry -- History and criticism --
شماره افزوده	:	رسولی، محمدسعید، گردآورنده
شماره افزوده	:	مجلس تحقیق و پژوهش علامه منیب
شابک	:	۹۷۸-۹۶۴-۹۱۷۰۷-۸-۷
رده بندی دیسی	:	۸۱۹/۵۱
شماره کتابشناسی	:	۵۲۲۵۷۶۱

اسلامی آدینک

✓ شعر	صفحات ۱۵۱-۱۵۰ عبدالغنی افشانی
✓ شنگ کار	۱۵۰-۱۴۹ عبدالغنی افشانی
✓ رنگ	۱۵۰-۱۴۹ عبدالغنی افشانی
✓ لولر چاپ	۱۵۰-۱۴۹ عبدالغنی افشانی
✓ شابک	۹۷۸-۹۶۴-۹۱۷۰۷-۸-۷
✓ کمپوزنگ	محمدسعید رسولی
✓ چاپ جاه	ایران - بلوچستان
✓ بها	۵۵۰۰ تومان

اے وانگیے چاپ و شنگ محفوظات.
کسا چاپ کنگے اجازت نیست انت.

- ۷..... پیش گپ
- ۱۱..... حضرت مولانا عبدالغنی افشانی زندادینک
- ۱۵..... «مولانا عبدالغنی افشانی (منیب) گوہری در صدف خاک» رحمۃ اللہ علیہ
- ۴۶..... مرو کہ عقلے چکیٹ پنجگئیں بجن مولا
- ۴۷..... بیشک اللہے ہمک کاری تھا حکمت هست
- ۴۸..... نعت حبیب
- ۴۹..... مخمس تضمین بر نعت قدسی رحمۃ اللہ علیہ
- ۵۱..... ظلم نہ تگے اندرست
- ۵۳..... اے ہم سرگین نظمے مطابقت
- ۵۶..... بے عملیں ملاؤ شب چراغ
- ۵۷..... مسلمانانی آہ کن
- ۵۹..... دادئے تعریف
- ۶۲..... ٹپکے سرگذشت
- ۶۷..... بے عملیں عالم
- ۶۸..... مردم گون جونیان نند و پاد بکت
- ۶۹..... قصیدہ عشقیہ بطرز قدیم
- ۷۳..... قصیدہ اصلاحیہ بلوچی بطرز قدیم پیاس انسان
- ۷۸..... نعت رسول
- ۷۹..... ایضاً نعت رسول رحمۃ اللہ علیہ
- ۸۰..... کدی بارین رسی قاصد
- ۸۱..... غزلیات
- ۸۲..... گلشن بی می دوستی باغ
- ۸۳..... چتو بے تاگین عاشق منکی
- ۸۴..... پہ شترے رستگین کاہاں امیت ملگزارے نے
- ۸۵..... دوست اگر دوستے وفادار نہائی لکے
- ۸۵..... چار بندی
- ۹۰..... نظم بلوچی
- ۹۱..... زاناں کہ چیکائیں زمانگ
- ۹۱..... گچل
- ۹۱..... غریبے روج پہ گڑنا گوزنت

- ۹۲..... اصول وقتے مخالف بہ ہں دو ٹکے
- ۹۳..... کنان ضرور پہ غمواری سوچ و سر قوما
- ۹۳..... مکن غلامی و آزاد گانی ننگہ مبر
- ۹۳..... چہ ہزمتا دگرانی نیابی کس شرفے
- ۹۳..... درہا مں لُجُم دریا کپانت
- ۹۳..... بختاور و بدبخت
- ۹۴..... جوان زات پُجی ہستیا
- ۹۴..... نیکان درمیان بد ہم غنیمتے
- ۹۴..... بے نیس کار
- ۹۵..... پہ ہر کار کس درورے درگیچ
- ۹۵..... (ہوڈانی اجہ)
- ۹۷..... گچل (قطعات)
- ۹۷..... مہل چکا پہ بازیں لیس و گڈل
- ۹۷..... گلے ہمراہیا لوٹے بکر سبر
- ۹۷..... بکن مردانی میڑا دل جمیں کار
- ۹۷..... کسے کہ دین پہ دنیا یا زوال کنت
- ۹۸..... نہ اشرافیں جنا عیب کن پہ پیری
- ۹۸..... منصب و مال و دین و دولت و بخت
- ۹۹..... گندگے سانگیندیا جوانیے پُشید سیل بی
- ۹۹..... گر ستر ایرمان و نرمں مردے آخر تا کدی
- ۹۹..... دار اگر نرمں چہ پتکیں آسنا محکم ترن
- ۹۹..... اوپار و راز داری چہ شلوارا یاد بگر
- ۹۹..... کسے کہ چپ و چوٹیں گپ جنوکانت
- ۱۰۰..... مسلمان اگر تریٹ و با مرادنت
- ۱۰۰..... مزورمندی بکن فکر نزورے
- ۱۰۱..... اگر واکت بی گٹا گشاد کن
- ۱۰۱..... رہ مدے لوگے تھا نامحرمان
- ۱۰۱..... پر وتی زاتا مکن فخر و غرور
- ۱۰۲..... کسے کہ کارے اش دستی قضا بیت

- ۱۰۲..... ملائے گلگ و منیبے جواب
- ۱۰۴..... پہ دروگ و تارا مساڑا و بُرز مکن زاتا
- ۱۰۶..... مکن پہ ابلہا محنت کہ بے دریں جہدے
- ۱۰۷..... پہ ہمراہیا ہم وڑی لازم انت
- ۱۰۷..... درہم و دینار
- ۱۰۹..... بدعت و ریا
- ۱۱۰..... «علم ہو ری مردمانی دل ڈگار» الحديث
- ۱۱۴..... جاہ برمی کار دنت جاہے ترندی
- ۱۱۴..... مَرچے
- ۱۱۵..... بلوچی بانے کچی
- ۱۱۷..... انسانے نجات اسلامی تعلیماتے تہنت نے فرنگی تعلیمے
- ۱۱۸..... ہشت قسمے شیطان
- ۱۱۸..... کار پہ تچکیں رہند مزرگار صبرا شر بنت
- ۱۱۹..... بیت ہما کار کہ کردگار سنت
- ۱۱۹..... اہل بدعات
- ۱۱۹..... رحم و انصاف
- ۱۲۲..... بسے محکم ترن پیرینے تدبیر
- ۱۲۳..... مہو ایمن چہ دشمن یک دمانے
- ۱۲۳..... مگوش باندا گران اللہے راہا
- ۱۲۳..... خطاب بہ ظالمان
- ۱۲۵..... کس چہ دنیا یا نگندی خالصیں وشی دمی
- ۱۲۵..... بید شش چیز و بالانت زندگی
- ۱۲۹..... رجانک

پیش گپ

الحمد لله و کفی والصلاة والسلام علی عباده الذین اصطفی

اما بعد!

اے کتابے کہ شمعِ دیمِ ایرنتِ اسلامے آدینک انت۔ اے کتاب، مزنیں لچہ کارِ فردوسی بلوچستان حضرت مولانا عبدالغنی منیبے یک عمر، زحمت و کوشستے حاصل و نتیجہ انت۔ حضرت مولانا منیب رحمۃ اللہ علیہ مہ اے کتابے تھا بلوچ راجا سر سوج و پنت دنت انت۔ و آیانی غیرتے حمت کنگے کوششا کنت انت۔ پہ مثال و نمونیا اے شیرا دلگوش کنت۔

پادا او بارچے بچ و راست کن گوتمے انگارکن اے غفلتا و بچ کن چمے عمرت شت۔ آگیا بی اش و ابا دنیا پہ کجا رست خیال کن کمے مہ دگہ شیرے گوشت۔

جو گنداد بلوچانی گم فدا شیر پرورش و مزار بیمیں یلانی زندا بھیلے پہ کلی اش وتی زہبدا چون چوں مہ سندن دل و جگر اش بندا دگہ جاہے گوشت:

گاہے نگوشے بلوچے قسمت و پتنگ یا بزگیں قومے بخت و طالع کپتنگ طالع گون حیا و ہمتا ہمراہنت ہمہ اکہ نے گڑا وہ طالع رفتنگ

پادا منی شیرشکار و کمے ہوش کن دل سٹنگن براتے گہ ہراں دلگوش کن دنیا یا وتی جوہر و ڈالا پیشدار بے گواہیے عیب و حواں و ہوش کن

و اے کتاب ہما ڈول کہ شیرے کتاب انت، بلاغت و فصاحتے ہوں کتاب انت، مولانا منیب رحمۃ اللہ علیہ گون وتی زانتکاریا مہ وتی شیرانی توکا بلوچی بلاغت و فصاحتا ہوں چاریت پہ مثالا اے شیرا کہ جناس تام اشیے تھا ہست انت دلگوش کنت۔

بہ بخشیت چہ فضلا منیبے قصوران نہ غلمان لوٹی نہ حور و قصورا و ہمے ڈول مولانا منیب رحمۃ اللہ علیہ سکین کلمیانا رجانک کنت انت۔ تا کہ وانوکاں سرید بینت کہ چہ اے کلمیا شاعرا چہ معنائے نیت انت۔

و چہ ٹھلا دورانت اگہ گوشگ بیت انت: مولانا منیب رحمۃ اللہ علیہ بلوچی زبانے ہنجیں زانتکاریت کہ آئیش بلوچستانے فروئی لقب بداتیں ارزتی و اے گپا من چہ سے سبیا گوشاں:

۱. بلوچی زبانے مزنیں زحمت کش واجہ سید ظہور شاہ ہاشمی رحمۃ اللہ علیہ وھدے کہ واجہے شیرانا گندیت سک باز متأثر بیت. چہ وتی مردماں جُست و پد کنت انت واجہ منیب رحمۃ اللہ علیہ کجاہے مردمے؟ مردماں پشو دینت: واجہ مکرانے مردمے پدا جُست کنت انت اگان مکرانے مردمے گٹا تیاب کرے لغتانا چطور زانت انت آسرا سید ظہور شاہ رحمۃ اللہ علیہ واجہی لوگ و جاہاناکہ آزمانگ واجہ مہ کراچی قدیمی ریگسرا نشتگ انت در گیجیت و پہ واجہے گندگا بیت انت. و دان کہ سید ظہور شاہ ہاشمی رحمۃ اللہ علیہ وھدے رسیٹ پہ واجہی گندگا بیت انت.

۲. واجہ مولانا رحمۃ اللہ علیہ روانید رحمۃ اللہ علیہ یک برے افشانے دھنگا بیت انت. واجہی شیرانا جاریت پدا خوش خوشیت: واجہ منیب من مہ وتی شیرانی تھا رندی (ہانی چہ دگرانی شیران من ٹکرے کرے زتہ) کتہ بلہ تی شیرانی تھا رندی جاہ نیت. ۳. استاد مولانا رحمۃ اللہ علیہ الکرم حسین پور حفظہ اللہ فرمائیت: اشی اُغراقے نہت کہ واجہ منیبی بلوچی شیرانا مٹ نیت. واجہ وتی شیرانا ہنجوشیں وشیں وڑے آرتگ انت، کہ ہج شاعرے چنے وھدی وتی شیرانا سے پما نیا، تہ.

شما واجہانے کہ اے کتاب وانت سبہ سبہ ماہ مہ لہتے تاکدیمانی تھا ویا لہتے حاشیہ ایانی تھا گون نقطہ جینا دچار کیت. اے نقہ جیناں، اے بابت انت کہ واجہے دفتر (اسلامی آدینک) آپ گپتہ. آپ گرگا رند جوہراں (مسان) بخش رتالان بوتگ انت. پہ ہمے بابتا من نقطہ جین ایر گتہ. و ہمے جاہ مصلحت گنداں کہ اے استاد مولانا عبدالکریم حسین پوری منتا بگراں کہ بازینے چہ اے آپ گپتگیں کلیمانا دری گیت انت. واجہی یک دفترے شیرے (بلوچی شیرانی) گار بوته. واجہے دفترے گار بیگا مدام بَش بَشی وارت و فرمائیتی: یکے اے دفترا چہ من گیت و کوشتی: من اے دفترا بران کبی گران و کارانی، بلہ برگی ہما برگ بُوت و پدائی نیارت. من ہوں ادا دما کسے کہ واجہی دفتری برتگ و پدائی نیارتہ گوشاں: اگر یک روچے آئی ترانگا کیت کہ من واجہے دفترا برتگ و پدا نیارتہ، گٹا ہما دفترا بیاریت و پہ ماسر بکنت.

هر كسى چه شما و اجهان مه اے كتابے تها غلطیے (هانی نیشنانكى غلطیے) سرپند بُوت
مارا هون حال بدئت تا كه زندگيں جاپان چه غلطيا صفا فُ سلّه بييت انت. و مارا چه وتى
وشیين شوران امبهر بكنت.

محمد رسولی

www.ketab.ir